

Sestry a bratři,

obracím se na Vás jako již tradičně při vstupu do nového roku a vyprošuji jednotlivě každému z Vás, Vaším rodinám i farnostem hojnost pokoje a Boží ochranu pro celý rok 2025.

Pro celou katolickou Církev je to jubilejní rok a papež František nás všechny povzbuzuje: „Nadcházející jubileum může významně přispět k obnovení atmosféry naděje a důvěry jako předešlé k obnově a znovuzrození, které si tak naléhavě přejeme; proto jsem za motto jubilea zvolil: Poutníci naděje. To se nám skutečně podaří, pokud budeme schopni obnovit smysl pro všeobecné bratrství a odmítneme zavírat oči před neštěstím bující chudoby, která milionům mužů, žen, mladých lidí a dětí brání žít způsobem hodným naší lidské důstojnosti.“

Pro nás zde v plzeňské diecézi je to již druhý rok synodního rozlišování, kudy nás dobrý Bůh chce vést, abychom byli v tomto neklidném světě jeho svědky, a v pokoji i radosti žili z víry v našeho Pána Ježíše Krista.

Delegáti a delegátky z téměř všech farností, zástupci kněží, jáhnů, škol, Charity, mládeže, řeholníků a řeholnic, komunit a dalších uskupení z naší diecéze stvrдили loni na podzim na prvním společném synodním setkání drtivou většinou hlasů dokument, který vznikl na základě názorů synodních skupinek a zaslaných dotazníků z celé diecéze. Jeho text se snaží vystihnout společný pohled na realitu, ve které v našich farnostech i v celé diecézi žijeme. Z něj budeme nyní vycházet při hledání cesty, po které se máme vydat dál. Ze způsobu, jak tento první synodní dokument vznikl, mám velkou radost, doporučuji ho Vám všem k přečtení a vnímám ho jako společné východisko pro naše další putování.

Společně se nyní ptáme, kterým směrem se vydat? Jak najít tu správnou cestu?

Cíl je docela jasný - Boží království. Ale jaká cesta vede v realitě dnešního světa až do Božího království? Základní odpovědí nám jsou slova Písma, která jsem zvolil jako diecézní motto na tento rok: **„Já jsem ta cesta“ (Jan 14,6).**

Je to Ježíšova odpověď na otázku apoštola Tomáše „Kudy se vydat, když cestu neznáme?“

Tomáš se tak ptá – na první dojem možná přihloupě - ve chvíli, kdy společně s ostatními apoštoly dychtivě naslouchá Ježíšovým slovům o známé cestě k domovu, který je připraven u nebeského Otce pro všechny Ježíšovi učedníky a učednice. Tomášova otázka však není vůbec hloupá, naopak. Je to otázka poctivá, toužící po konkrétní odpovědi použitelné při snaze žít z víry v jasných podmínkách běžného života.

Ježíšova odpověď alespoň tak, jak nám ji zachoval evangelista Jan učedníky ale v pochopení, kudy ho následovat, posune jen o kousek.

„Já jsem ta cesta.“

Ježíš zdůrazní, že jen v Něm – v jeho blízkosti, skrze Něho a s jeho pomocí – je možné cestu do Božího království nalézt. Nalezení cesty tedy není výsledek sebejistého lidského plánování, ale je to dar od samotného Boha, kterého se člověk snaží poznat a být mu co nejbližší. A to v síle Ducha, jehož Ježíš svým učedníkům slibuje jako Pomocníka a Inspirátora hned vzápětí.

To ale je, sestry a bratři, již odpověď mnohem více konkrétní. Odpověď, která má zcela klíčový význam i pro další hledání kudy v naší diecézi.

Jestliže chceme při slavení diecézní synody hledat kudy dál podle Božího návodu, pak je zcela zásadní, abychom doprostřed postavili Krista. S ním se musíme každý jednotlivě i jako celé naše společenství setkat a trvale ho zvát do svého života.

Je třeba, abychom zcela konkrétní cesty vedoucí k tomuto setkání objevovali v síle Božího Ducha, Ducha rady, kterého budeme vzývat a zvat do nejtajnějších zákoutí našich duší i celého našeho společenství. On jediný nás může vést správným směrem. On jediný je zárukou toho, že nezabloudíme, že se nenecháme zmást naším strachem z měnícího se světa či oklamat pochvalami nebo pochybnostmi lidí kolem nás. On jediný nás může uchránit od rozdělení a vnitřních napětí při rozdílnosti našich pohledů.

Chtěl bych proto, každého z Vás, úplně každého, kdo slyšíte (nebo budete číst) tato má slova, pozvat, abyste i Vy přispěli ke společnému hledání cesty kudy dál v naší diecézi. A to tím, že ve chvílce ticha co nejdříve každý pozvete Krista do svého života a Ducha svatého požádáte, aby právě Vás vedl v nastávajícím roce.

Jestliže budeme v síle Ducha svatého blízko Kristu jako jednotlivci v té pestrosti, již vytváříme a která je bohatstvím ale i náročností pro naši společnou cestu, pak budeme blízko našemu Pánu i jako celek. Když takto jako diecéze vstoupíme do nového roku, učiníme důležitý krok na cestě do Božího království. A tedy i velmi potřebný krok našeho společného synodního putování. V rámci něho se již 18. ledna setkám se synodními delegáty a delegátkami ke společné modlitbě a synodnímu hledání.

Mou prosbou pak je, abyste nezůstali se zvaním Ježíše Krista a vzýváním Ducha svatého jen u novoročního jednorázového předsevzetí, ale aby tato forma střelné modlitby Vás provázela po celý nastávající rok co nejčastěji.

Děkuji Vám za to. Je to ten nejlepší a vlastně jediný správný způsob, jak hledat společnou cestu v síla Ducha i pro celé společenství sester a bratří v naší plzeňské diecézi.

Sestry a bratři, přeji a vyprošuji všem Boží blízkost v roce 2025 a těším se na společnou cestu do Božího království.

Žehnám Vám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš biskup Tomáš Holub